

Martin Lönnebo, Människan som ikon. Sandelin förlag.

På en arbetsresa till Rom fick Martin Lönnebos nyutkomna bok: Människan som ikon, bli mitt sällskap. Snart blev denna bok en guide som hjälpte mig att se och förstå de otaliga ansiktena av Kristus och jungfru Maria jag mötte i Roms många kyrkor.

Ikonen är ett fönster mot en annan värld, skriver Martin Lönnebo. Ett ansikte av en gudomlighet eller ett helgon, som ser dess betraktare.

När Martin Lönnebo beskriver ikonens ansikte så uppstår en relation mellan bild och betraktare. Det finns djupa beröringspunkter med Martin Bubers filosofi om Jag och Du. En sådan relation kan uppstå, inte bara mellan människor, utan även mellan människa och hennes omgivning; konsten, naturen och andligheten.

I boken Människan som ikon tar läsaren med på en vernissage i Lönnebos eget hem och alla de ikoner som finns där. Biskopen berättar personligt om deras resa till hemmet och den funktion de där fått. Han blir snart även personlig med läsaren. I ikonerna finns även de egna familjemedlemmarna inlemmade. Perspektiven förändras. Det är inte bara den religiösa bilden, målningen, som är en ikon. Varje människa är en ikon, vackrare än någon skapad konst.

Det är en god tanke. Samtidigt ställer Lönnebo denna skönhet i kontrast till ett modernt samhälle och en kyrklig vardag han tycks känna allt större leda inför. Där någonstans lämnar han läsaren för sitt eget betraktande. Det personliga tar överhand. Jag kan inte dela den misstro han uttrycker för människans egen förmåga och belägenhet.

Ändå är detta en bok att hämta kraft ur och glädjas åt. Kristusmosaiken i Santa Maria Maggiore blev än mer levande med Lönnebos bok som guide och sällskap. Det tusenåriga ansiktet ser mig, samtidigt som det låter mig se in i en annan värld. Ett perspektiv av relation och samhörighet uppstår.

Jakob Carlander

Ingress: Ikonen är en religiös bild med rötter i de ortodoxa kyrkorna. Martin Lönnebo ser i dessa ett fönster mot en annan värld. Samtidigt vidgar han bilden: Varje människa är en ikon.

Bildtext: Martin Lönnebo tar läsaren med på vernissage i det egna hemmet, där ikonerna är många.